

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1279/2014
03.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.П., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Б.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 109/12 од 25.06.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1186/14 од 07.10.2014. године, у седници већа одржаној 03.02.2015. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 109/12 од 25.06.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1186/14 од 07.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 109/12 од 25.06.2014. године, између осталих, ставом I изреке пресуде тачка 2 и 3, окривљени И.П. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и због извршеног кривичног дела разбојништво у покушају из члана 206. став 1. у вези члана 30. и члана 33. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године, те му је изречена јединствена казна затвора у трајању од три године и шест месеци.

Истом пресудом, на основу члана 258. став 4. ЗКП-а, оштећеном Б.Г. и З.Ч. досуђени су постављени имовинскоправни захтеви, док је оштећени В.П. упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева, те окривљени И.П. обавезан да суду плати трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде.

Ставом II исте пресуде, окривљени Н.Г. ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет

оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, док је ставом III исте пресуде према окривљеном И.П. на основу члана 422. тачка 1. ЗКП-а, одбијена оптужба да је извршио кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1186/14 од 07.10.2014. године усвајањем жалбе браниоца окривљеног И.П. преиначена је пресуда Вишег суда у Шапцу К 109/12 од 25.06.2014. године само у делу одлуке о казни, тако што је окривљеном И.П. за кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ описано у тачки I-2 изреке првостепене пресуде, за које је оглашен кривим, утврђена казна затвора у трајању од једне године, за кривично дело разбојништво у покушају из члана 206. став 2. у вези члана 30. и 33. КЗ описано у тачки I-3 изреке првостепене пресуде, за које је оглашен кривим, утврђена казна затвора у трајању од једне године, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, док су у преосталом делу жалба браниоца окривљеног И.П. и жалба браниоца окривљеног Н.Г. одбијене као неосноване и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног И.П., адвокат Б.С., поднео је захтев за заштиту законитости у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1. у вези члана 407. став 1. тачка 2. и члана 237. став 1. ЗКП-а, као и због повреде одредбе члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП-а, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, да побијане правноснажне пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да није неопходно њихово присуство седници већа и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано се у захтеву браниоца окривљеног правноснажне пресуде побијају због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП-а наводима да су записници о саслушању окривљеног И.П. сачињени у ПС Лозница под бројем Ку 97/11 од 16.03.2011. године и у ПУ Шабац сачињени под бројем Ку 99/11 и 174/11 од 17.03.2011. године једини докази на којима се заснивају побијане правноснажне пресуде. Како су, по ставу одбране, предметни записници сачињени на незаконит начин, противно одредбама члана 69, члана 89. и члана 226. тада важећег ЗКП-а исти су у смислу члана 407. став 1. тачка 2) у вези члана

237. став 1. ЗКП-а морали бити издвојени из списка предмета, а тада би, без наведених доказа, морала бити донета ослобађајућа пресуда.

Ове наводе браниоца окривљеног И.П. Врховни касациони суд оцењује као неосноване, с`обзиром на то да је окривљени И.П. дао исказ пред полицијским службеницима ПС Лозница дана 16.09.2011. године, констатован на записнику Ку 97/11, као и исказ пред полицијским службеницима ПУ Шабац дана 17.03.2011. године констатован на записнику Ку 99/11, 174/11 у присуству браниоца адвоката Б.Б., те адвоката З.Р., да је записнике својеручно потписао и тиме потврдио констатоване писмене наводе у записнику. Како су наведени записници сачињени у свему по одредбама тада важећег ЗКП-а, Врховни касациони суд налази да се, супротно наводима одбране, побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП-а могу заснивати. Поред тога, правноснажне пресуде се не заснивају на наведеним записницима, као једином доказу, већ се чињенично стање заснива и на доказима изведеним на главном претресу, који су појединачно наведени, а затим самостално и у међусобној повезаности оцењени, уз разлоге суда дате у образложењу пресуде. По ставу Врховног касационог суда у редовном кривичном поступку није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП-а, а супротни наводи у захтеву су оцењени као неосновани. Поред наведеног, Врховни касациони суд прихвата разлоге које је, у вези ове битне повреде одредаба кривичног поступка, дао жалбени суд у својој пресуди, те у смислу члана 491. став 2. ЗКП-а на исте разлоге упућује.

Предметним захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П. указује се и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП-а, међутим како наведена повреда чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а није предвиђена као дозвољени разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца, то у овом делу о захтеву за заштиту законитости Врховни касациони суд није одлучио, јер наведене повреде закона није разматрао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и одредбе члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**